Şive Neşe Baydar

Gece / Gündüz / Gibi

Şive Neşe Baydar

Gece / Gündüz / Gibi

Night / Day / Like

gece gündüz 0316, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 50 cm / 2016

Gösterme ve Gizleme Sanatı

The Art of Showing and Hiding

Marcus Graf

Resim sanatı yüzyıllar boyunca temsil ve tasvir ile nitelendirildi. Betimlenen öyküler bir iletişim aracı olarak işlev görmeleri için, mümkün olduğu kadar yanılsamacı olmak zorundalardı. 19. yüzyılda Realizm, herhangi bir şeyi veya her şeyi olduğu gibi göstermesiyle bu yanılsama öyküsünün zirvesi anlamına geliyordu. Bundan böyle, hiçbir şey gizlenemezdi, zira her şey belgeleniyordu. Günümüzde, her yerde her şeyin her zaman mevcut bulunduğu ezici görsel kültürü, gerçek ve sanalın olağanüstü bir görsel kültürün yaratılmasına yol açtı.

Böyle bir dünyada, resmin rolü değişmek zorunda kaldı. Artık her şeyin kaydediliyor, resmediliyor ve paylaşılıyor olmasıyla birlikte, ressam bizim gerçeklerimize dair izlenim ve yansımalar ile bunların sanattaki temsiliyetlerine dair alternatif yanıtlar geliştirmek mecburiyetinde. Böylesi bir görsel bolluk ve aleniyet diyarında boşluk ve bulanıklık birer muhalif haline geliyor. Bu nedenle göstermek ve ifşa etmek yerine gizlemek ve ima etmek, taşkın imgelere olası sanatsal tepkiler anlamına bürünüyor. Yüzeysel netlik, görsel kültürün mevcut hali olunca, muğlaklık basitleştirilmiş bir medium pornografisine alternatif hale geliyor.

Ayrıca, sanatçılar bir görüntünün tüm bölümlerini ortaya çıkarmazsa, bazı bölümleri bulanık, tamamlanmamış veya silinmiş bırakırsa, izleyici onu tamamlamak zorunda kalır. Hayal gücü devreye girer ve böylece pasif alıcı rolü aktif bir katılımcıya dönüşür.

Neşe Baydar boşluğun gücünü, bozmanın/eriterek yok etmenin değerini ve aşınmanın yapıcı boyutunu idrak etmiş bir sanatçı. Millî Reasürans

For centuries, the art of painting was characterized by representation and illustration. In order to function as instrument of communication, the depicted stories had to be as illusionistic as possible. In the 19th century, Realism meant the peak of this story of illusionism by showing anything and everything as it is. From now on, nothing could be hidden, as everything became documented. Currently, our overwhelming visual culture, in which all everywhere at every time is mediated, caused a spectacular visuality of the real, and the virtual.

In such a world, the role of painting had to change. Now, as everything is recorded, pictured and posted, the painter is forced to develop alternative answers to the impressions and reflections of our reality and its media representations. In the land of visual plenty and explicitness, emptiness and blurriness become oppositions. That is why instead of showing and exposing, hiding and implying mean possible artistic reactions to the overflow of images. When superficial clarity is the given state of our visual culture, ambiguity becomes an alternative to the culture of a simplified media pornography.

Also, if the artist does not reveal all parts of an image, leaves some parts blurred, unfinished or erased, the spectator has to fulfill it. His imagination gets activated, and so, his role as passive receiver changes to becoming an active participant. I believe that this is one of the greatest contributions that contemporary painting can offer our culture today.

Neşe Baydar is an artist who has understood the power of emptiness, the value of dissolution,

Sanat Galerisi'nde yer alan sergisinde resme radikal yaklaşımı sayesinde gösterme ve gizleme ile yaratma ve silme arasındaki ikilemleri aşmanın bir yolunu bulduğunu kanıtlıyor. Eserler temsil etme ile soyutlama arasında olduğu gibi, dışavurumcu ile kavramsal olma arasında geziniyor ve desen ile yağlıboya alanlarını güzel bir şekilde birleştiriyor. Çoğulcu estetik anlayışının hâkim olduğu felsefi düşünceler ve sanatsal tarihsel değerlerden oluşan bir sentez yaratıyor. Neredeyse monokrom tabloları, doğa algımızı ve manzara ile natürmort gibi klasik tarzın yapıbozumu yoluyla gerçeklik anlayışımızı ele alıyor. Baydar'ın çalışmaları figüratif ve soyut tavırlar arasında salınıyor ve böylece bilinen formların daima tanınması mümkün oluyor. İzleyici, tuvallerdeki görüntüler ile gözünde retinaya düşen görüntüler arasında ilişki kurabiliyor. Bu bağlamda, betimlenen formların her zaman bitki veya çiçeklere atıfta bulunmalarının yanısıra, peyzaj kesitleriyle de benzerlik taşıdıklarının altının çiziliyor olması önemlidir. Genellikle monokrom olan arka plan üzerinde sanatçı, henüz ıslak haldeyken bulanıklaştırarak daha sonra sildiği ögeleri çizer. Bulanık bir görüntü dijital dünyanın mükemmelliğinde normalde bir hata olarak kabul edilmektedir.

Ancak sanatçının tablolarındaki bulanıklaştırılmış estetik, izleyicinin salt kendi optik aygıtı yerine hayal gücünü kullanmasına ilham verdiği için, muazzam bir değerdir. Güçlü kontrastların olmaması, tabloların bir düşünce gölünün yüzeyinden kaynaklanan rüyaların yansımaları olarak görünmesini sağlar. Bu eserler bir bakıma bana meditasyonu görsel katmanlarla destekleyen klasik Çin resimlerini anımsatıyor. O resimler, her zaman manzara, ağaçlar, evler, dağlar ve hatta küçük insan figürleri göstermelerine rağmen, o eserler daima boşluk ve bulanıklıkla nitelendirilir.

Tıpkı bir manzaranın sisli havada göründüğü gibi, resim asla sunulan çevrenin tüm ayrıntılarını göstermiyordu. İzleyicinin zihni, kendi dünya anlayışını bulmak için imgeler içinde seyahat etmeliydi. Bu resimler manzara değil; daha çok zihinsel peyzajlardı. Bir bakıma Neşe Baydar'ın çalışmaları, resim ile onun yer aldığı gerçeklik arasındaki ilişkiye dair benzer bir kaygı taşıyor gibiler. Ayrıca onun çalışmaları asla basit yansımalar olmayıp, izleyicinin kendi gerçeklik yapılarını inşa edebileceği ilham verici yüzeylerdir.

Sanatçının Millî Reasürans Sanat Galerisi'ndeki çalışmaları müthiş bir güzellik ve güçlü bir görsellik sunar. Anlatımsal fırça darbelerinin olmaand the constructive dimension of erosion. Her current exhibition at Milli Reasürans proves that due to her radical approach to painting, she has found a way of overcoming the dichotomy of showing and hiding, as well as creating and erasing. The works shift between figuration and abstraction, as well as expressionism and conceptualism, and beautifully combine the fields of drawing and painting. She creates a synthesis of philosophically thoughts and art historical considerations, in which a pluralist notion of aesthetic prevails. As topic, the nearly monochrome paintings discuss our reception of nature as well as our understanding of reality through the deconstruction of the classic genres of landscape and still life.

Baydar's pieces oscillate between figurative and abstracted manners, so that it is always possible to recognize known forms. The spectator can draw relations between the images on the canvases and the ones of the retina of his/ her eyes. In this context, it is important to underline, that the depicted forms always refer to plants or flowers, as well as resemble parts of landscapes. On the mostly monochrome background, the artist draws elements, which she later erases by blurring them while they are still wet. A blurred image is normally considered a mistake in our digital world of perfection. In her paintings though, the blurred aesthetic is a great value, as it inspires the spectator to use rather his imagination instead of solely his optic apparatus. The lack of strong contrasts makes the paintings appear as reflections of dreams, caused by the surface of a lake of thoughts. In a way, the works remind me of classic Chinese painting, which were visual layers for supporting meditation. Although they always showed landscapes, trees, houses, mountains, and even small human figures, the works were always characterized by emptiness, and blurriness. Just like a landscape appears in foggy weather, the picture never revealed all details of the presented environment. The mind of the spectator was supposed to travel inside the image for finding his own version of the world. These paintings were not landscapes, but rather mind-scapes. In a way Neşe Baydar's pieces seem to have a similar interest regarding the relation between painting and the reality in which it appears. Also her works are never simple reflections but rather inspiring surfaces, on which the spectator can build his own reality constructions.

yışı ve kompozisyondaki kontrastlar renklerinin güçlü etkisini destekler niteliktedir. Bunun yanı sıra, eserlerin monokrom karakterleri görsel etkilerini de güçlendirir. Ön planda çizilmiş olan figürler, arka plandaki solgun estetik ile işleyen bir tezat oluşturur.

Işık ve gölgelerin tasviri sonucu üç boyutlu halleri, izleyicinin gözüne ve zihnine görülen ile deneyimlenenin arasında bir bağ kurmak için yeterince ipucu verir. Sanal ile gerçek arasındaki bu köprü, sanatçının eserlerine özgün bir estetik ve özel bir nitelik kazandırır.

Sonunda, bu sergi resim tarihinin halen anlatacağı heyecan verici öyküleri olduğunu ve önemini koruduğunu kanıtlamaktadır. Baydar'ın çalışmaları mevcut görsel kültürün durumuna ve günümüzde fotoğraf temelli eserlerin hakim olduğu çağdaş resim eğilimlerine güçlü alternatifler sunar. İzleyiciye neyi görmesi gerektiğini ve ne düşüneceğini anlatan yüzeysel figüratif ya da realist resimlerin çoğunun aksine, eserleri birden çok olasılık imkânı yaratmaktadır. Yapıtları bir çizim zanaati olmak yerine, sanatın varlığını ve gerçekliği yansıtma aracı olarak işlevini sorgulamak amacıyla resim ve resmin gerçeklik ile ilgisini eleştirel bir açıdan değerlendirmektedir. Bu anlamda sanatçının mevcut serisi, resmin manası ve gerçekliğin inşaası ile olan ilgisine dair süren tartışmaya değerli bir katkı anlamına gelmektedir.

Her works at Milli Reasürrans show a great beauty and a strong visuality. The lack of expressive brush strokes, and compositional contrasts support the powerful impact of their colors. Besides this, the monochrome character of the works strengthen the pieces' visual impacts. I also love the graphic quality of the paintings. The drawn figures in the foreground form a nice contrast to the washed-out aesthetic of the background. Their three-dimensional being, caused by the illustrating of light and shadows, gives the eye and the mind of the spectator enough hints to link the seen to the experienced. This bridging between the virtual and the real gives her works an individual aesthetic and a special quality.

In the end, the exhibition proves that the history of painting has still exciting stories to tell, and its importance is valid. Baydar's works mean powerful alternatives to the given state of our visual culture as well as the trends of contemporary painting, in which a mass of photo-based works currently dominate the scene. In contrast to most of the superficial figurative or realistic paintings, which tell the spectator what to see, and what to think, her pieces open up multiple possibilities of meaning. Instead of being an illustrating craft, her work critically reviews the idea of painting and its relation to reality in order to question the being of art as well as its function as instrument for reflecting reality. In this sense, her current series means a valuable contribution to the discussion around the meaning of painting and its relation to the construction of reality.

gece gündüz 113-140016, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 110 x 150 cm (diptych) / 2016

orman 0140216, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 200 x 169 cm / 2015

orman 0078, tuvale marufle kağıt üzerine yağlıboya / forest, oil on paper marouflage adhered to canvas / 77 x 137 cm / 2015

orman 00215, tuvale marufle kağıt üzerine yağlıboya / forest, oil on paper marouflage adhered to canvas / 140 x 95 cm / 2015

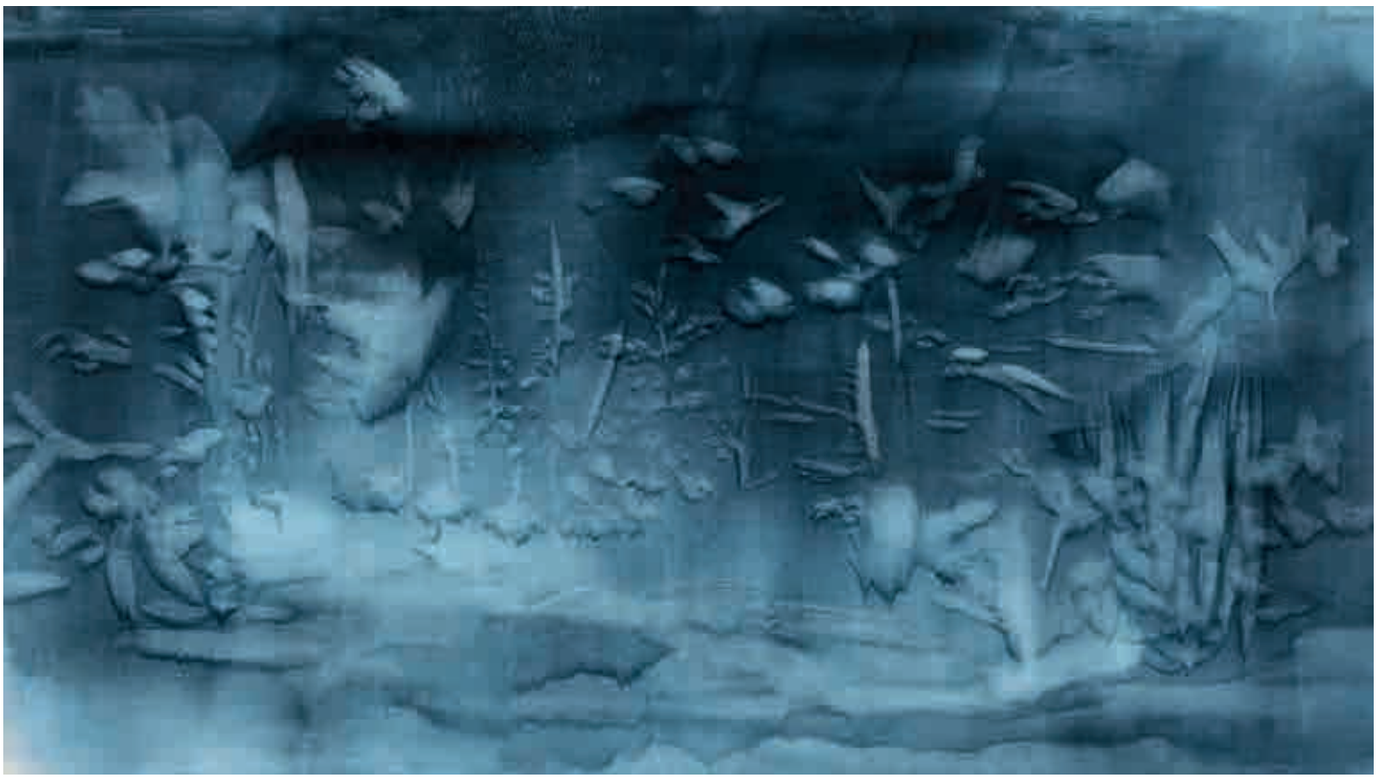

orman 00221, tuvale marufle kağıt üzerine yağlıboya / forest, oil on paper marouflage adhered to canvas / 77 x 137 cm / 2015

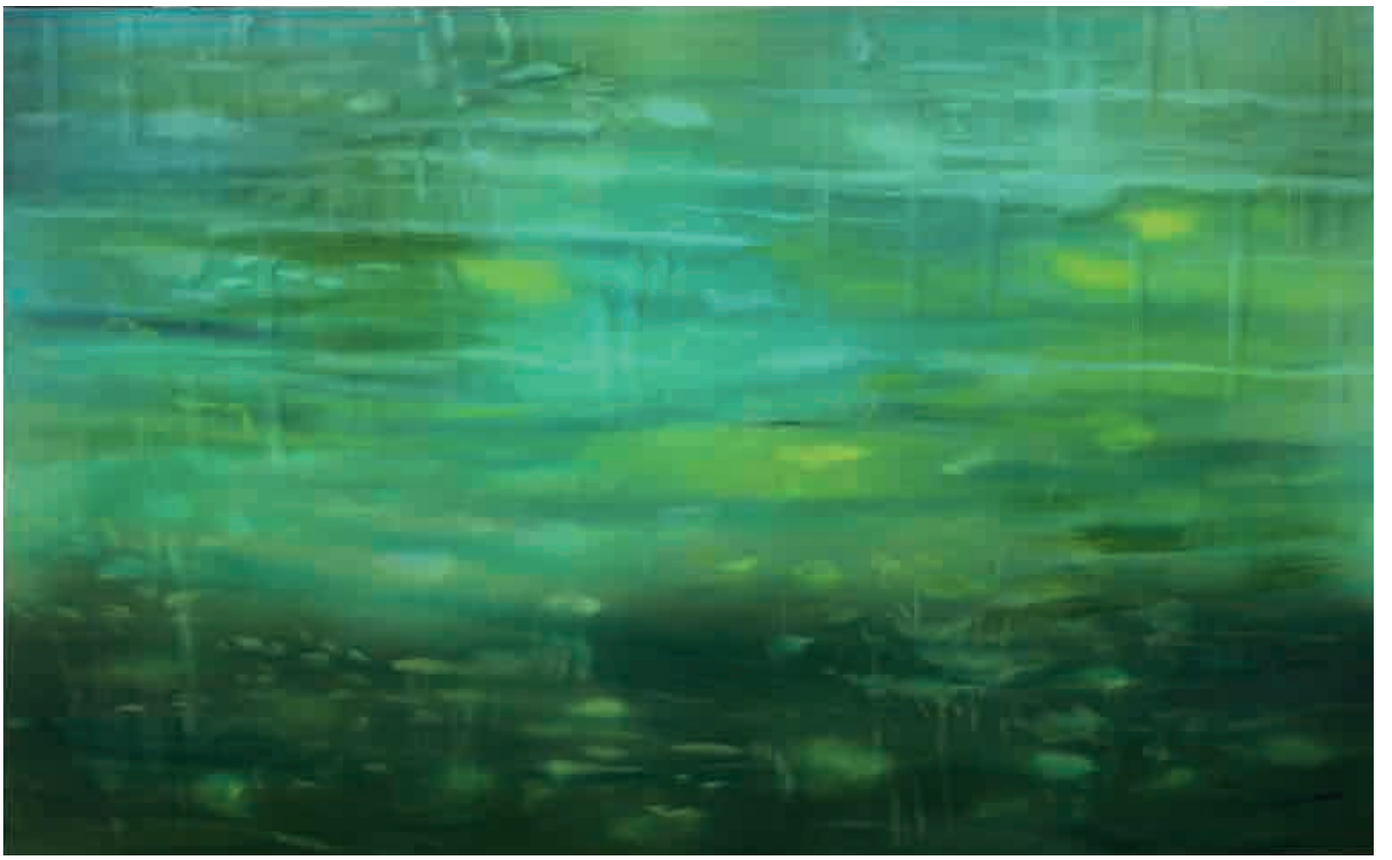

orman 00116, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 86 x 118 cm / 2016

gece gündüz 0020516, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 130 x 205 cm / 2016

gece gündüz 117-180016, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 110 x 150 cm (diptych) / 2016

orman 4002, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 100 x 90 cm / 2016

gece gündüz 0116, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 90 cm / 2016

orman 0090216, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 25 x 35 cm / 2016

gece gündüz 0216, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 70 cm / 2016

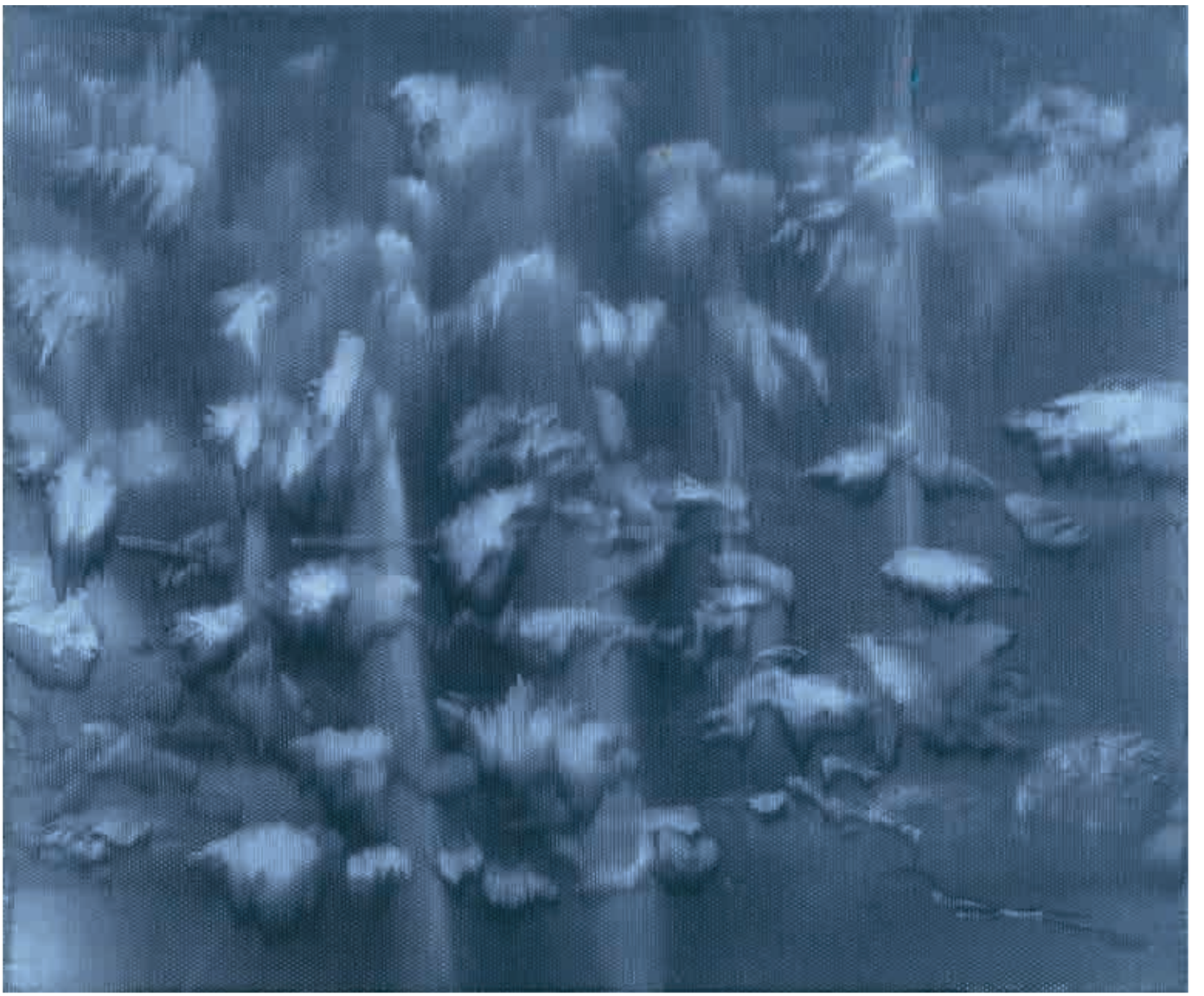

orman, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 25 x 30 cm / 2016

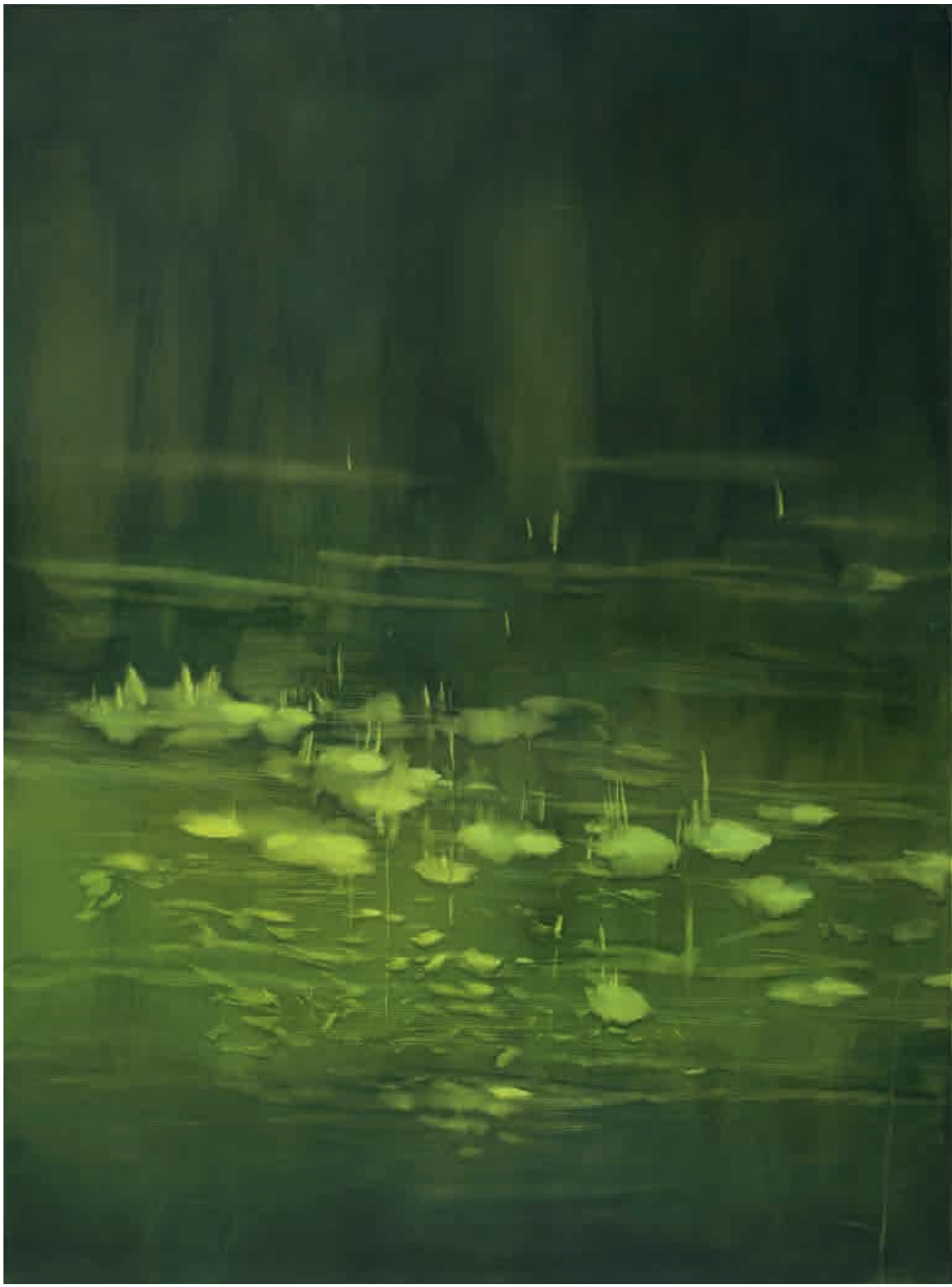

gece gündüz 111-120016, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 110 x 150 cm (diptych) / 2016

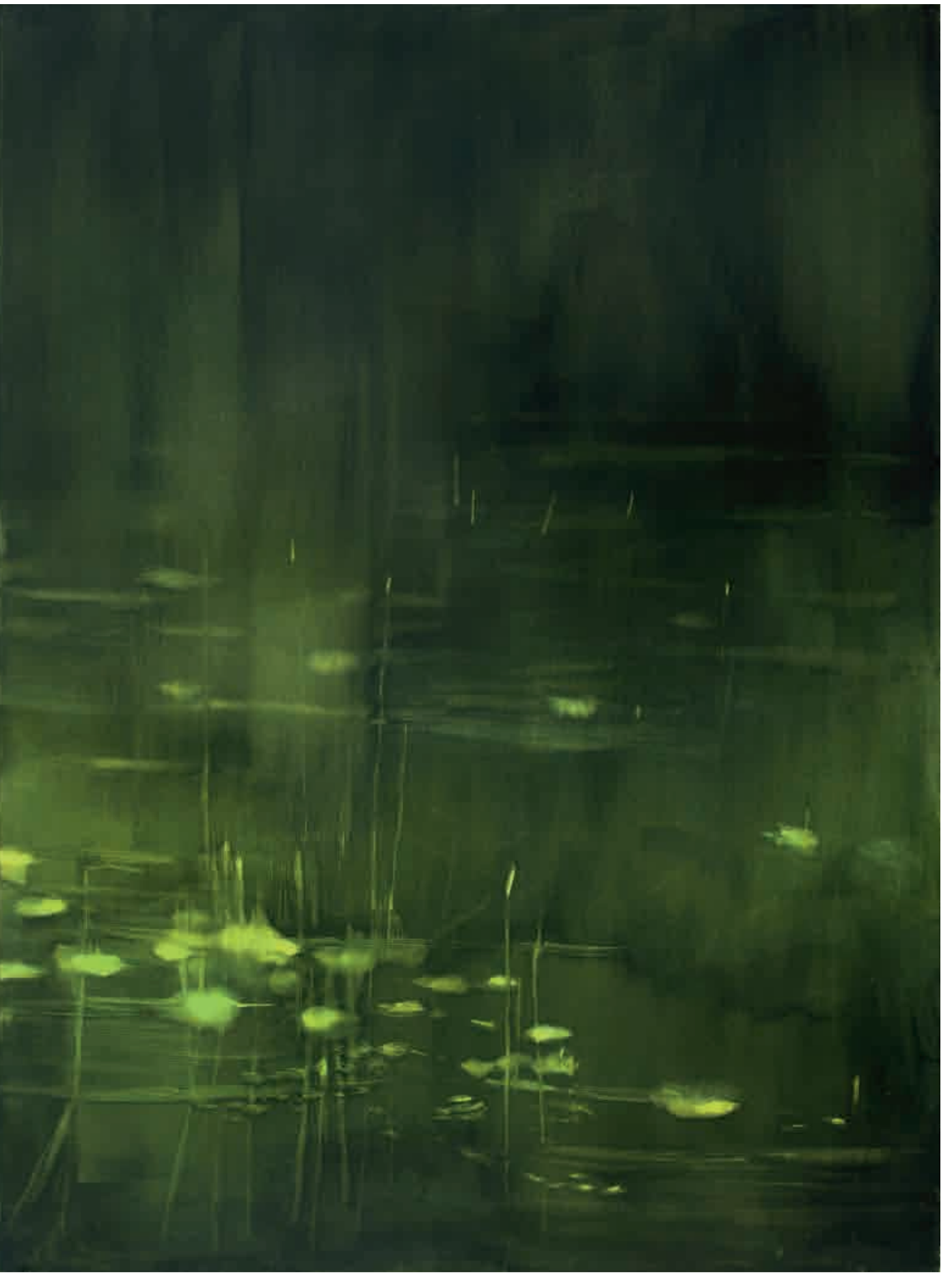

bulut 00816, tuval üzerine yağlıboya / cloud, oil on canvas / 140 x 240 cm / 2016

gece gündüz 115-160016, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 110 x 150 cm (diptych) / 2016

gece gündüz 002316, tuval üzerine yağlıboya / night / day, oil on canvas / 100 x 130 cm / 2016

Kalıcı bir Akışın İşaretleri ve İzleri

Marks and Traces of a Permanent Flux

Marcus Graf: Sohbetimizin başında sizin ilgilendiğiniz şekilsel ve kavramsal hususların taslağını çizerek başlayalım.

Neşe Baydar: Temelde çalışmalarım kendini tam anlamıyla göstermeyip, hatırlama ve hatırlatma yöntemi olarak çağrışımlar yaratır. Biçimlerin zihinde tamamlanmasına ve imgeselleştirilmesine izin verir. Bir hatayı düzeltmek için yapılan silme eylemi, üretim sürecinde yaratıcı olanaklar açan bir eylemdir. Silme eylemi, altta var olanı açığa çıkartıp gösterirken geçmişle şimdiki ânı aynı yüzeye getirerek zamansal olarak yüzeyde bir bütünlük oluşturur. Bu bütünlük düşsel bir alanın açılmasına yardımcı olur. Düşsel alan, soyut olmasına rağmen referansını doğadan alır ve peyzaj geleneğiyle temas kurar. Çalışmalarda öklidyen bir perspektif kullanılmaması, manzaranın uzaktan bir izleyicisi olmak yerine, izleyiciyi çalışmanın içine dahil eden atmosferik bir alan oluşturulmasına yardımcı olur.

Graf: Resimlerinizde peyzaj önemli gibi. İşlerinizde doğanın rolünü nasıl tanımlarsınız?

Baydar: Var oluş sürecine, dış dünyayla kurulan ilişki eşlik eder. İnsanın doğa ile kurduğu temas, bütünlüğün içinde kendisini tekrar tecrübe etmesini sağlayarak bir deneyim alanı oluşturur. Benim çalışmalarımda ise doğa araçsallaşıyor; çünkü bir yandan doğa aracılığıyla insanın kendinden uzaklaştığı, gerçeklikle kurduğu bağı sorguladığı, bir anlık kendi varlığını unutup bir bütünün içerisinde kendini tecrübe ettiği bir alan yaratmaya çalışırken öte yandan doğanın kendi gerçekliğinden kurtulmaya çalışarak, gözü çalışmanın içine doğru çekerek izleyiciyi uzaklaşma-yakınlaşma ve izleme anlarında kaybolmaya

Marcus Graf: At the beginning of our conversation, let us start by outlining the formal and conceptual matters that you are interested in.

Neşe Baydar: Fundamentally, my work doesn't expose itself entirely, but creates associations through a method of remembering and reminding. It allows the forms to be completed and portrayed as images in the mind. The erasing action which is done to correct an error is one which opens up creative possibilities in the production process. While the action of erasing reveals that which is underlying, it creates a temporal unity on the surface by bringing the present moment to the same surface. This coherence assists in opening up an imaginary space. Despite the imaginary space being abstract, it takes reference from nature and establishes contact with the landscape tradition. The lack of use of an Euclidean perspective in the works helps to create an atmospheric area into which the viewer is incorporated, rather than observing the landscape from a far.

Graf: The genre of landscape seems to be important in your paintings. How would you describe the role of nature in your work?

Baydar: The process of existence is accompanied by the relationship established with the external world. The contact that humans establish with nature creates an area of experience by allowing them to conceive of themselves once again in its entirety. In my works, nature becomes instrumental, because on one hand while trying to create a sphere through nature in which a person can be distanced from him/her self, query his/her connection with reality and

davet eden, duyular alanından duyumlar alanına yönelen soyut bir alan yaratmaya çalışıyorum. Böylece doğayı betimleme çabasından ziyade, izleyicinin sezgi dünyasını harekete geçirmeye çalışıyorum.

Graf: Doğayı asla olduğu gibi tasvir etmiyorsunuz. Ve yukarıda resimlerinize daima belli bir düzeyde soyutluk kattığınızı ifade ediyorsunuz. Soyutlama çalışmalarınızın biçimsel, estetik ve kavramsal varlıklarına ne katıyor?

Baydar: Çalışmalarımda soyutlama yaklaşımı ile yüzeyde kayan, beliren, kaybolan formların birbirinin içinden geçmesiyle ortaya çıkan ve formlar arası ilişkiler ile hayali olanı harekete geçirmeye çalıştığım ve insana var olduğu doğayı hatırlatan, andıran, düşündüren, hissettiren bir alan yaratmaya çalışıyorum. İzleyicide göz yanılsamaları oluşturmayı değil; duyumlar yaratmayı, zihinsel bir süreç başlatmayı hedefliyorum. Bu aynı zamanda oluş halinin, raslantısallığın yapıtın içine davet edilmesi anlamına da geliyor.

Graf: İzleyicinin bireysel algısına çeşitli yollar açan "silme"nin sanatsal sürecinizde önemli bir eylem olduğunu ifade ettiniz. İşlerinizdeki silme ve boşluğun anlamına değinebilir misiniz?

Baydar: Sanatsal üretime yönelik her eylem, bir dönüşüm yaratır. Çalışmalarımda bu dönüşümü yaratan silme, bir eylem olarak "içinden çıkma"yı hedefler. Bu içinden çıkarış, boşluğu bir tartışma alanı olarak açar. Her sanatsal iş, ya bir boşluğu biçimler ya bir boşluğa yerleşir. Ayrıca tuvalin kendisi de bir boşluk ise, resim yapmak bu boşluğu doldurma eylemidir. Ben tuvalin boşluğunu doldururken, bir yandan da doldurduğum alanı zaman zaman açıyorum. Önce açıkta olanı kapatıp sonra kapalı olanı devamlı açmaya çalışarak hem örtme hem açma eylemleri arasında yeni bir mesafe oluşturuyorum. Espası oluşturanın, öne gelenden geriye doğru giderek gelişen sürecin aslında hafızayla ilgili olduğunu düşünüyorum. Silme eylemi ile geçmişin kaydını ya da geçmişe ait bir şeyi resmin tekrar ön yüzeyine, şimdiye getiriyorum. Bu eylem, resmin kendi belleğinin sürecine denk geliyor. Bir başka deyişle, yeni bir hafıza yaratmak değil; resmin kendi hafızasını açığa çıkartmaya çalışıyorum.

Graf: Millî Reasürans Sanat Galerisi'nde sergilediğiniz güncel seriler hakkında konuşalım. İlgilendiğiniz estetik meseleleri ve içerikleri lütfen anlatır mısınız?

forget for a moment their own existence within a whole, on the other hand I endeavor to create an abstract space by escaping nature's own reality, in which the viewer is invited to disappear in moments of distance-convergence and observation, where there is a tendency from the field of senses toward the field of sensations. Thereby, beyond an effort to portray nature, I try to compel the viewer's intuitive world.

Graf: You never depict nature as it is. And above you mentioned that a certain grade of abstraction is always given in your paintings. What does abstraction add to the formal, aesthetic and conceptual being of your pieces?

Baydar: With the abstraction approach in my works, I try to create an area in which on the surface forms which slide, appear and disappear and emerge as passing through each other, and the relationship between those forms and that which is imagined is set in motion; where they remind, are reminiscent, and provoke thought and feeling as to the nature of which humans are a part. Rather than composing optical illusions for the viewer, my goal is to create sensations, to initiate a mental process. At the same time, this also means that the state of being is invited into the randomness of the work.

Graf: You mentioned that "erasing" is an important act in your artistic process, which opens up ways for the individual perception of the spectator. Could you please discuss the meaning of deletion and emptiness in your work?

Baydar: Every act geared towards artistic production creates a transformation. In my works, erasing, which creates this transformation, targets "an emergence from something" as an action. This withdrawal opens up emptiness as a field of debate. Every artistic work either shapes a void or settles into a void. In addition, if the canvas itself is a void, painting is the act of filling that void. When I'm filling the void of the canvas, at the same time I am occasionally opening up the space I have filled. I create a new distance by first covering that which is exposed, then by continuously trying to expose that which is covered. I think that the process which creates the space in that which is at the fore developing toward the background, actually has to do with memory. With the act of erasing, I bring the record of the past, or something belonging to the past, to the front surface of the painting

Baydar: "Gece / Gündüz / Gibi" sürekli bir dönüşüm ve yer değiştirmenin söz konusu olduğu birbirinin karşıtı olan durumlar arasındaki geçirgenlik hem resimlerimde hem de bu sergi bağlamında benim en çok ilgilendiğim meseleler. Bir formdan başka bir forma geçiş anları ihtimaller yaratıyor. Aslında bir şeyi katılıktan kurtaran bu ihtimaller tanımların keskinliğini eritiyor. Tanımların katılığından kurtulma niyeti sergi ismine "Gibi"yi eklemeyi gerektiriyor çünkü bu edat, geçiş anlarını, dönüşümü ve anlamı esneten, yumuşatan bir ifade katıyor. Bir sürecin içinde olduğumuzu biliyoruz ve bunun bir parçasıyız. Süreç sürekli değişimlere açık, yani yeryüzünde aynı koşullar birebir tekrarlamıyor. Benzerlikler içerisinde dünya, bize kendini değişkenliğiyle açıyor. Çalışmalarım ve serginin geneli bu keskin zıtlıkların değişkenliğinin, sandığımız kadar da keskin olmadığına işaret eder nitelikte.

Graf: Resimler üzerindeki çalışma yönteminizi tarif eder misiniz? Bir planınız var mı veya boyamadan önce eskiz yapıyor musunuz, yoksa daha çok doğaçlama ve tesadüfler olarak mı gelişiyorlar?

Baydar: Çalışmalarımın temelini eskizler oluşturuyor. Genellikle renkli mürekkeplerle yaptığım eskizler karar verme sürecimi etkiliyor. Su bazlı boyanın kağıt yüzeyiyle kurduğu rastlantısallığı da resme dahil etmeyi, süreci izlemeyi tercih ediyorum. Yağlıboyayı mürekkep gibi kullanmak, mürekkeple yaptığım resimlerde oluşan transparanlık, benim için yağlıboyada da devam eden bir etki. Bu zihinsel ve plastik egzersizler sonrasında fikri oluşturup, neyi nasıl yapacağım konusunu netleştiriyorum. Bir fikrin görünürlüğünü, imkânlarını araştırdığım mürekkeple yaptığım çalışmaları, sonrasında tuval yüzeyine geçiriyorum. Tuvale birebir eskizin uygulamasını hiçbir zaman hedeflemiyorum. Medyumun imkanlarını da dâhil eden, spontan bir tavır ile resmi tuvale aktarmayı hedefliyorum.

Graf: İşleriniz hiçbir zaman fazla renk barındırmıyor veya güçlü tezatlar içermiyor. Çoğu zaman rüya gibi veya bir rüyanın bulanık yansıması gibi görünüyorlar. Bazı işleriniz hatta neredeyse tek renk. Renk kullanımınızı anlatabilir misiniz?

Baydar: Bu sergi kapsamında çalışmalarımdaki renk skalasının daraltılmasındaki temel neden ufak farkların geçişlerin ve değişkenliklerin vurgulanmasını tercih edişimle başladı. Dolayısıyla keskin ve net bir anlatım yerine, kontrastlığın once again, to the current time. This action coincides with the memory process of the painting itself. In other words, my effort is not to create a new memory, but to expose the painting's own memory.

Graf: Let us speak about the current series that you exhibit at Milli Reasurans. Could you please outline the aesthetic issues and contents that you were interested in?

Baydar: The permeability of "Night / Day / Like" in which situations of constant transformation and displacement exist in contradiction to each other are issues that are of the most interest to me both in my paintings in the context of this exhibit. The moments of transition from this form to another creates possibilities. Actually, these possibilities which liberate something from stiffness dissolves the rigidity of definitions. The intent to liberate requires me to add "Like" to the name of the exhibit because this preposition contributes an expression which makes the moments of transition, transformation and meaning, softer. We know that we are in a process, of which we are a part. The process is constantly open to change, that is, the conditions of earth are not repeated exactly. Within similarities, the world opens itself to us with its variations. My works and the exhibit in general are such that they point out that the variations in these rigid contradictions are not necessarily as rigid as we may think.

Graf: Could you please describe the way you worked on the paintings. Do you have a plan or do you do sketches before you paint, or is it rather a play of improvisation and coincidence?

Baydar: Sketches comprise the basis of my work. The sketches I compose mostly with color ink have an impact on my decision-making process. I prefer to incorporate into the painting the randomness of the water-based paint on the surface of the paper and follow the process. Using oil paint like ink, the transparency that emerges in my paintings is an impact which continues for me in oil paintings as well.

After these mental and plastic exercises I form an idea and clarify how I am going to do what. I transfer the visibility of an idea onto canvas after I've investigated the possibilities with ink. I never aim to apply the sketches directly onto the canvas. I aspire to transmit the painting onto the canvas, in a spontaneous manner which in-

mümkün olduğunca azaldığı bir görsel anlatımı tercih ettim. Genel olarak çalışmalarım, kontrastlıktan kaçınma, keskin ve net olmayanla ilintili hafızamızın bize sunduğu görüntüleri geri çağırma niyetiyle ilgili.

Graf: Sergide boyut ve formatlar değişken. Bazı çalışmalarınız büyük, bazıları ise oldukça küçük. Yani kompozisyonlarınız farklı boyutlarda mümkün olabilmiş ki, bu normalde çok nadiren rastlanan bir durumdur. Boyuta nasıl karar veriyorsunuz?

Baydar: Gece ve gündüz gibi genel tanımlamalar kullansam da her gece ve her gündüz bir diğerinden renk, ışık, sıcaklık, uzunluk ve bunun gibi pek çok özellik bakımından farklılıklar gösterir. Resimlerimde bunu, bazen aynısı olduğunu düşündüğümüz ama aslında farklı olanı göstermeye çalışıyorum. Yine yaptığım diptik resimlerde aynı boyut ve biçimlerde tuvalde çalışmış olmakla beraber gerçekte iki resim birbirini sadece andırıyor. Yani biri diğeri 'gibi'. Kısaca tuval ve renk seçimlerim, anımsatan ama aslında aynı olmayanı anlatmaya yönelik.

Graf: Gece Gündüz serisinde yuvarlak bir format tercih ettiniz. Bunun sebebi ne?

Baydar: Gece ile gündüzün karşıtlığı ve iç içeliğinin oluşturduğu döngü ve bu döngüye yapmak istediğim vurgu beni tondo kullanmaya yönlendirdi.

Graf: Sonunda her yeni çalışma serisi, beraberinde yeni bir şey getirir ve sanatsal üretim bütününe bir şey katar. Bu nedenle bir sergi daima çalışmaların mevcut halinin gözden geçirilmesi için bir imkândır. Siz işlerinizin mevcut durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz ve bundan ne öğrendiniz?

Baydar: Öncelikle 2005 yılında İş Bankası Kibele Sanat Galerisi'nde yer alan "Yer -Gök" serisinde, yer-gök ve ufuk çizgisinin resimlerimde ilk olarak görünmesi ile birlikte bugüne gelen süreci değerlendirmeliyim.

Ufuk çizgisini bir sorunsal olarak değerlendirmem sonucunda, yerle gök arasında yer alan bu farazi çizginin resimlerimdeki iptali ile boşluğun ve arada olma halinin süregeldiği 2012 yılında "İki Şey Arasında" ve ardından 2015 yılında Londra'da "Transition Moments" sergilerini yaptım. Bu boşluk ve aradalık hali mevcut sergim "Gece / Gündüz / Gibi" ile birlikte birbirinin içine giren bütünlüklü bir anlatıma dönüştü. Beni boş-

cludes the potential of the medium.

Graf: Your works never show many colors or consist of strong contrasts. They often appear like a dreamy or blurred reflection of a dream. Some works are even nearly monochrome. Could you please explain your use of color?

Baydar: The basic reason for the narrowing of my use of the color scale insofar as my works within the scope of this exhibit started with my preference to emphasize minor differences, transitions and variations. Therefore rather than a rigid and clear narrative, I preferred to use a visual narrative in which the contrasts were reduced as much as possible. In general, my work is about the avoidance of contrast with the intention to recall images which are associated with that which is not sharp and clear, presented to us by our memories.

Graf: In the exhibition, you vary sizes and formats. Some works are large while other are very small. Still, your compositions work in different dimensions, which is normally rarely seen. How do you decide on the size?

Baydar : Although I use general definitions like night and day, each night and each day are distinct in terms of color, light, warmth, length and many other characteristics. In my paintings, I try to demonstrate what is essentially distinct despite our thought that they are the same. In the diptych paintings that I make, although I work in the same dimensions and forms on the canvas, in reality, the two paintings are merely reminiscent of one another. That is, one painting is 'like' the other. In short, my selection of canvas and colors are intended to be reminiscent but never the same.

Graf: In the series Gece Gündüz, you have chosen a round format. What is its reason?

Baydar: The cycle created by the contradiction and interrelation of night and day and the emphasis I wanted to place on this is what compelled me to use the tondo.

Graf: In the end, every new series of work brings something new, and adds something to the artistic oeuvre. That is why an exhibition is always a review of the current state of work. How do you evaluate the status quo of your works, and what did you learn from it?

Baydar: First, I should assess the process that has led up to today which was initiated with the

luk ve doluluğun, bu bağlamda tüm kontrastlıkların iç içeliğine vurgunun arttığı bir noktaya getirdi. Artık salt bir boşluk vurgusundan çok, boşluk-doluluk, gece-gündüz gibi tüm kontrastlıkların bir aradalığı ve bütünün bu bir aradalıkla var olduğu plastik ve düşünsel bir anlatıma ulaştığımı düşünüyorum. Aslında yaptığım her çalışma bir sonraki çalışmanın nedeni oluyor. Yapılan çalışmaların her birinde aklımdan sayısız fikir geçiyor. Bu düşünce fırtınası bir bakıma başlama niyetinden gittikçe uzaklaştığım, fikirlerin birbirini kovaladığı ve zihnin genleştiği bir süreç oluyor. İşte bu süreç bir sonraki adımın fikirlerini de veriyor.

appearance of the earth, sky and horizon in my paintings in the "Earth-Sky" series which was exhibited at the İş Bankası Kibele Art Gallery in 2005.

As a result of my assessment of the horizon line as problematic, I created the exhibits entitled "Between Two Things" in 2012 at the Mabeyn Gallery and subsequently "Transition Moments" in 2015 in London, in which the state of this imaginary line between the earth and sky in my paintings was deleted and with that, the state of being intermediate continued. This state of emptiness and intermediateness transformed into an interwoven, coherent narrative with this exhibit, "Night / Day / Like". It brought me to a point where emptiness and fullness, where the emphasis on the interrelations of all contrasts, increased.

I think now that I have achieved a plastic and mental narrative in which beyond the mere emphasis on emptiness, the collectivity and wholeness of all contrasts such as emptinessfullness, and night-day are expressed. Actually, all of the work that I do becomes the reason for the next work. In each of my works there are innumerable ideas which pass through my mind. This brainstorm in one sense becomes a process where I eventually am distanced from the intention I initially started out with, in which ideas run rampant and the mind expands. It is this process which provides ideas for the next step.

orman 0150216, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 35 x 45 cm / 2016

orman 0160216, tuval üzerine yağlıboya / forest, oil on canvas / 25 x 30 cm / 2016

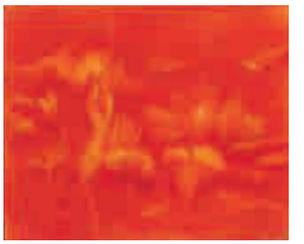

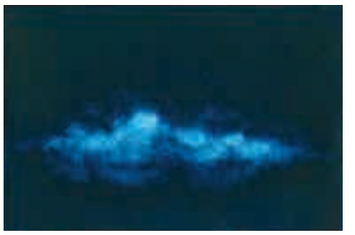

görünmeyen, duvar yerleştirme, muhtelif boyutlu, tuval üzerine yağlıboya / unseen, wall installation, various sizes, oil on canvas

Biyografi / Biography

1967 İstanbul
1991 MSÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü / BA degree, MSU Fine Arts Department
1995 İTÜ Görsel Çevresel Sanatlar Programında Yüksek Lisans / MA degree, ITU Visual Environmental Arts Program
2003 MSÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü Sanatta Yeterlilik / PhD degree MSU Fine Arts Department

Kişisel Sergiler / Solo Exhibitions

2015 "Arada Bir Yer" / "The Space in Between" , Ofis Sanat Merkezi, Sakarya
"Transition Moments", Shipton Street Gallery, Londra
2012 " İki Şey Arasında" / "Between Two Things", Mabeyn Galeri, İstanbul
2011 "Shadow and Space", Kunst&Hui Gallery, Amsterdam
2004 "Eko Ego" / "Eco Ego", Galeri Binyıl, İstanbul
2000 "Aynılık Ayrılık" / "The Sameness the Separation", Devlet Güzel Sanatlar Galerisi, İstanbul

Seçilmiş Karma Sergiler / Selected Mixed Exhibitions

2015 "20. Yılın Ötesine Taşınan Bir Sanat Belleği: Millî Reasürans Sanat Galerisi" / "A Memory of Art Transcending 20 Years: The Millî Reasurans Art Gallery", Millî Reasürans Sanat Galerisi, İstanbul
2014 "Periferide Hafıza " / "Peripharel Memory", Ofis Sanat Merkezi, Sakarya
"Turkish Art Cultural Bridges", YTU Yüksel Sabancı Sanat Merkezi, İstanbul
2013 "Frames of Turkish Art", Kö-Tar Lat Gallery, Budapeşte / Budapest
"Valorı Dın Arta Turca", Palatul Culturıı, Târgu mureş, Macaristan / Hungary
2012 "Ardiye Art Show", Selanik/ Thessaloniki
"3. Uluslararası Çanakkale Bienali" / "3. International Çanakkale Biennial", Çanakkale
2005 "Soyut Boyut" / "Abstract Dimension", İş Bankası Kibele Sanat Galerisi, İstanbul
2002 "Buluşma-Begenung" / "Meeting-Begenung", Kunstakademie Münster ve Museum Abtei Liesborn, Münster, Almanya / Germany
"Monologue", Costanta Art Museum, Romanya / Romania